

over, hvordan vil SF så tage imod sådan et forslag?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

For SF er det helt afgørende, at de frivillige får lov til at organisere sig, som de gerne vil. Det synes jeg er hele udgangspunktet i en diskussion, og det skal statsmagten ikke blande sig i, for så har vi ikke længere frivillige, så har vi noget, som er et forlænget departement af staten. Det er fint nok, men dem har vi jo i forvejen en del af. Hvis det er frivillige, vil vi med stor interesse se på, hvad det er for et udspil, der kommer.

Det her var bestemt ikke et indlæg imod fornyelse eller forandring, for som bekendt er SF et meget forandringsparat parti. Men når rygterne er der, og når man samtidig ser, hvordan regeringen har handlet i andre sager, er risikoen jo nærliggende for, at man afskaffer råd og nævn, der selv udpeger deres medlemmer, til fordel for, at staten udpeger dem.

Jeg hørte ikke fru Eva Kjer Hansen helt klart. Er det, fordi regeringen er på vej med et oplæg, der betyder, at staten vil udpege dem? Var det det, der affødte spørgsmålet? Jeg er lidt usikker på det.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Med fare for at blive irettesat af formanden kan jeg oplyse hr. Villy Søvnald om, at kontaktudvalget selv er i gang med nogle overvejelser om, hvordan de synes en fornyelse og en forbedring af kontaktudvalget kunne se ud.

Der vil jeg sige, at vi fra Venstres side vil se meget positivt på et sådan udspil, for vi synes nemlig, at det er helt rigtigt, at det er fra den side, initiativet kommer til at få dannet lige netop det forum, som man synes er det bedste til at have kontakten og til at fremme det frivillige sociale udvalg.

For nu at leve op til Folketingets regler vil jeg spørge: Vil ikke også SF være meget positiv i forhold til at høre lige netop det udspil, som organisationerne selv vil fremsætte?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg forstår fru Eva Kjer Hansens spørgsmål sådan, at der implicit i selve spørgsmålet ligger en meget klar afvisning af, at Venstre overhovedet kunne forestille sig at gå ind fra statsmagtens

side og blande sig i sammensætningen af kontaktudvalget.

Det er fint, for jeg tror, det er vigtigt, at de frivillige organisationer er meget opmærksomme på, at den risiko overhovedet ikke eksisterer, for så er de jo også frie til at kunne ytre sig, som de vil, så er der ikke længere nogen sort sky, der truer: at hvis man ikke gør noget bestemt, så risikerer man dette.

Derfor var jeg sådan set meget glad for spørgsmålene fra fru Eva Kjer Hansen. Jeg vil godt takke fru Eva Kjer Hansen for spørgsmålene, for hermed er den myte, der har vandret blandt frivillige om, at man risikerede, at statsmagten udpegede medlemmerne, med de to spørgsmål definitivt aflivet. Tak for det. Jeg håber, at socialministeren med socialministerens autoritet vil være lige så klar i afvisningen, når vi når så langt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det den næste ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre tillægger ikke kun samspillet mellem Foreningsdanmark og det offentlige stor vægt. Vi tillægger det også kraften til at være reelt fornyende for mange borgeres liv og sociale kontakt.

Det er i samspillet her, vi finder det reelle modstykke til den redefinering af borgeren til forbruger, som vi ser så mange tegn på i disse år og måneder. I samspillet mellem Foreningsdanmark og det offentlige får borgeren mulighed for at være med til at holde kommunen i balance mellem det at være en professionel servicevirksomhed på den ene side og det at være borgernes fælles organiseret for at løse fælles opgaver på den anden side. Det er ikke lige meget. Der vil ofte være en afgørende kvalitativ forskel på, om den enkelte kan deltage i eller have kontakt til det frivillige arbejde.

Kl. 16.05

Jeg tror, vi har en mindre rosenrød eller romantisk opfattelse af, hvordan samspillet fungerer efter læsningen af redegørelsen fra i år. Dette års § 115-redegørelse har, synes jeg, en meget tankevækkende formulering om, at samspillet har fundet sit naturlige leje. Det er tankevækkende, fordi samspillet netop er samfunds- og menneskeskabt og ikke naturligt.

Det er viljen til samarbejde, der gør forskellen. Det er den lokale politiske vilje til at sørge for, at samarbejdet kommer til at køre, der gør